

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἐτεοκλής]: Κάδμου πολίται, χρη λέγειν τὰ καίρια
- [2] ὅστις φυλάσσει πράγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἴτεια θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] ἔτεο κλέης ἄν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμώγμασιν θ', ὣν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρη νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαινόντα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὥστε συμπεπέδες,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναί ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρὶ, φιλότητι τροφῷ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
- [18] ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητήρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοιθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἤμαρ εὖ ῥέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηροῦ μένοισ·
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησίν, οἱ ὠνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ᾧ σὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστήριους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτὴ γορεῖσθαι καὶ πιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὀρμαῖσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πῖ σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ καὶ γῶ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] Ἄγγελος: Ἐτεόκληες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῆ τά κεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγ|γάνον|τες χερ|σὶ ταυ|ρείου|φόνου|
- [45] Ἄρη|τ', Ἐνυ|ώ, καὶ φιλαί|ματον|Φόβον|
- [46] ὠρκω|μότη|σαν ἦ|πόλει|κατα|σκαφᾶς|
- [47] θέντες|λαπά|ξιν ἄ|στυ Καδ|μείων|βίᾱ|
- [48] ἦ γῆν|θανόν|τες τήν|δε φυ|ράσειν|φόνω·|
- [49] μνημεῖ|ᾶ θ' αὐ|τῶν τοῖς|τεκοῦ|σιν ἐς|δόμους|
- [50] πρὸς ἄρμ'|Ἀδρά|στου χερ|σὶν ἔ|στεφον,|δάκρυ|
- [51] λείβον|τες· οἷ|κτος δ' οὐ|τις ἦν|διὰ|στόμα·|
- [52] σιδη|ρόφρων|γὰρ θυ|μὸς ἀν|δρείᾱ|φλέγων|
- [53] ἔπνει,|λεόν|των ὥς|Ἄρη|δεδορ|κότων·|
- [54] καὶ τῶν|δε πύ|στις οὐκ|ῥκνω|χρονί|ζεται·|
- [55] κληρου|μένους|δ' ἔλει|πον, ὥς|πάλω|λαχῶν|
- [56] ἔκα|στος αὐ|τῶν πρὸς|πύλας|ἄγοι|λόχον·|
- [57] πρὸς ταῦτ'|ἀρί|στους ἄν|δρας ἐκ|κρίτους|πόλεως|
- [58] πυλῶν|ἐπ' ἐ|ξόδοι|σι τά|γευσαι|τάχος·|
- [59] ἐγγὺς|γὰρ ἦ|δη πάνο|πλος Ἀρ|γείων|στρατὸς|
- [60] χωρεῖ,|κονί|ει, πεδί|α δ' ἀρ|γιστῆς|ἀφρὸς|
- [61] χραίνει|σταλαγ|μοῖς ἵπ|πικῶν|ἐκ πλευ|μόνων·|
- [62] σὺ δ' ὥ|στε να|ὸς κεδ|νὸς οἰ|ακο|στρόφος|
- [63] φράξαι|πόλι|σμα, πρὶν|καται|γίσαι|πνοὰς|
- [64] Ἄρεως·|βοᾷ|γὰρ κῦ|μα χερ|σαῖον|στρατοῦ·|
- [65] καὶ τῶν|δε και|ρὸν ὅ|στις ὤ|κιστος|λαβέ·|
- [66] κάγῳ|τὰ λοι|πὰ πι|στὸν ἠ|μερο|σκόπον|

[67] ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου

[68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.

[69] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,

[70] Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς,

[71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

[72] ἐκθαμνίσῃτε δηάλωτον, Ἐλλάδος

[73] φθόγγον χέουσιν, καὶ δόμους ἐφεστίους.

[74] ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

[75] ζυγοῖσι δουλοῖσι μήποτε σχεθεῖν.

[76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.

[77] πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]: θρέομαι φοβερά μεγάλ ἄχη

[79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν

[80] ῥεῖ πολὺς ὁδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·

[81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',

[82] ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

[83] ἔτι δὲ γὰς ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὥτ'ι

[84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'

[85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

[86] ἰὼ ἰὼ

[87] ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

- [88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἁλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὀρνυται λαὸς εὐ||τρεπῆς|
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει|
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω|
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ἰὼ μάκαρες εὐεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν|
- [98] ἀγᾶστονοι;
- [100] ἀκού|ετ' ἦοὺκ| ἀκού|ετ' ἄ|σπίδων| κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φί|
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον| δέδορ|κα· πάτα|γος οὐχ| ἐνὸς| δορός.
- [104] τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων|
- [105] Ἄρης, τὰν τεάν;
- [106] ὦ χρυ|σοπή|ληξ δαῖ|μον ἐπιδ' |ἐπιδε| πόλιν|
- [107] ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἔτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων|
- [111] ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

[112] κύμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
[115] καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
[116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
[117] πάντως ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.
[120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
[121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
[122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππίων
[123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
[124] ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
[125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
[126] [Zelee ost]
[127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

[128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
[129] ῥυσίπολις γενοῦ,
[130] Παλλὰς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
[131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
[132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
[135] σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
[136] Κάδμου φύλαξον κήδεσάι τ' ἐναργῶς.
[140] καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
[141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
[142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

[143] ^{~~~~~}αυτοῦσαι πελαζόμεσθα.

[145] ^{~~~~~}καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ|

[146] ^{~~~~~}στρατῶ δαίῳ στόνων ἀντίτας.

[147] ^{~~~~~}σύ τ', ὦ Λατογένει||α

[148] ^{~~~~~}κούρα, τόξον εὐτυκάζου.

Strophe 2

[149] [Χορός]: ^{~~~~~}ἔ ἔ ἔ ἔ,

[150] ^{~~~~~}ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·

[151] ^{~~~~~}ὦ πότνι' Ἥρα.

[152] ^{~~~~~}ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

[153] ^{~~~~~}Ἄρτεμι φίλα,

[155] ^{~~~~~}δοριτίνακτος αἰθήρ δ' ἐπιμαίνεται.

[156] ^{~~~~~}τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

[157] ^{~~~~~}ποῖ δ' ἔτι | τέλος ἐ|πάγει | θεός;

Antistrophe 2

[158] [Χορός]: ^{~~~~~}ἔ ἔ ἔ ἔ,

[158b] ^{~~~~~}ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθαῖς ἔρχεται·

[159] ^{~~~~~}ὦ φίλ' Ἀπολλων·

[160] ^{~~~~~}κónαβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,

[161] ^{~~~~~}παῖ Διός, ὄθεν|

[162] ^{~~~~~}πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.

[163] ^{~~~~~}σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὅγκᾱ, πρὸ πόλεως|

[165] ἐπτά|λυ|λον ἔ|δος |ἐ|πιρ|ρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ἰὼ πανα|ρκεῖς θεοί,

[167] ἰὼ τέλ|ειοι τέλ|ειαί τε γᾶς|

[168] τᾶσδε πυρ|γοφύλακες,

[169] πόλιν δορ|ίπονον μὴ προδῶθ' |

[170] ἑτεροφώνω στρατῶ.

[171] κλύετε παρθέ|νων κλύετε πανδ|ίκως|

[172] χειροτό|νους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ἰὼ φίλοι δαί|μονες,

[175] λυτήρι|οί τ' ἀμφιβάν|τες πόλιν,

[176] δεῖξαθ' ὥς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλής]: ὑμᾶς |ἐρω|τῶ, θρέμ|ματ' οὐκ |ἀνα|σχετά,

[182] ἧ ταῦτ' |ἄρι|στα καὶ πόλ|ει σωτή|ρια,

[183] στρατῶ |τε θάρ|σος τῶ|δε πυρ|γηρου|μένω,

[185] βρέτη |πεσού|σας πρὸς |πολις|σούχων |θεῶν|

[186] αὔειν, |λακά|ζειν, σω|φρόνων |μισή|ματα;

- [187] μήτ' ἐν | κακοῖσι | μήτ' ἐν | εὐεστοῖ | φίλῃ |
- [188] ξύνοικος | εἶ|ην τῷ | γυναι|κείῳ | γένει|.
- [189] κρατοῦ|σα μὲν | γὰρ οὐχ | ὁμι|λητὸν | θράσος|,
- [190] δείσα|σα δ' οἴ|κῳ καὶ | πόλει | πλέον | κακόν|.
- [191] καὶ νῦν | πολί|ταις τάσ|δε δια|δρόμους | φυγὰς|
- [192] θεῖσαι | διερ|ροθή|σατ' ἄ|ψυχον | κάκην|.
- [193] τὰ τῶν | θύρα|θεν δ' ὥς | ἄριστ' | ὀφέλ|λεται|,
- [194] αὐτοῖ | δ' ὑπ' αὐ|τῶν ἔν|δοθεν | πορθοῦ|μεθα|.
- [195] τοιαῦ|τά τ' ἂν | γυναι|ξι | συν|ναίων | ἔχοις|.
- [196] κεί μή | τις ἀρ|χῆς τῆς | ἐμῆς | ἀκού|σεται|,
- [197] ἄνῃρ | γυνή | τε χῶ | τι τῶν | μεταίχ|μιον|,
- [198] ψῆφος | κατ' αὐ|τῶν ὀλε|θρία | βουλευ|σεται|,
- [199] λευστή|ρα δῆ|μου δ' οὐ | τι μὴ | φύγη | μόρον|.
- [200] μέλει | γὰρ ἀν|δρί, μὴ | γυνή | βουλευ|έτω|,
- [201] τᾶξω|θεν· ἐν|δον δ' οὐ|σα μὴ | βλάβην | τίθει|.
- [202] ἥκου|σας ἡοῦκ | ἥκου|σας, ἡ | κωφῇ | λέγω|;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού||σασα|
- [204] τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον ὄτοβον|
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι|
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα|
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν|
- [208] [Ἐτεοκλής]: τί οὖν; | ὁ ναύ|της ἄ|ρα μὴ' ς | πρῶραν | φυγῶν|
- [209] πρύμνη|θεν ἡῦ|ρε μη|χανὴν | σωτη|ρίας|,

- [210] νεῶς | καμού|σης πον|τίω | πρὸς κύ|ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ||χαῖα|
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος|
- [213] ὅτ' ὀλοᾷς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις·|
- [214] δὴ τότε ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως|
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν·|
- [216] [Ἑτεοκλής]: πύργον | στέγειν | εὖχε|σθε πολέ|μιον | δόρυ·|
- [217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ|σται πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς|
- [218] τοὺς τῆς | ἀλού|σης πόλε|ος | ἐκλείπειν | λόγος·|
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν|
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'|
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'|
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω·|
- [223] [Ἑτεοκλής]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ|σα βου|λεύου | κακῶς·|
- [224] πειθαρχία | γάρ ἐ|στι τῆς | εὐπρα|ξίας|
- [225] μήτηρ, | γυνή | σωτῆ|ρος· ὧδ' | ἔχει | λόγος·|
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα·|
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον|
- [228] κακ' χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὁμμάτων|
- [229] κρηναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ·|
- [230] [Ἑτεοκλής]: ἀνδρῶν | τάδ' ἐ|στί, σφάγι|α καὶ | χρηστή|ρια|
- [231] θεοῖ|σιν ἔρ|δαιν πολε|μίων | πειρω|μένους·|
- [232] σὸν δ' αὖ | τὸ σι|γᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων·|

[233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,

[234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

[235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

[236] [Ἑτεοκλής]: οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.

[237] ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,

[238] εὖκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

[239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα

[240] ταρβουσύνω φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,

[241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

[242] [Ἑτεοκλής]: μή νυν, ἔάν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

[243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε.

[244] τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

[245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυγαμάτων.

[246] [Ἑτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

[247] [Χορός]: στένει πόλις γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.

[248] [Ἑτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἄρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

[249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

[250] [Ἑτεοκλής]: οὐ σίγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;

[251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

[252] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἀνασχίση τάδε;

[253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

[254] [Ἑτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

[255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

[256] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὦ πασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὦ σπερ ἄνδρας ὦν ἀλῶ πόλις.

[258] [Ἑτεοκλής]: παλιν στομεῖς αὖθιγ γάνους' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἄψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Ἑτεοκλής]: αἵτου μένω μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἄν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Ἑτεοκλής]: σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἅλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Ἑτεοκλής]: τοῦτ' ἄντ' ἐκεῖνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρὸς γε τοῦτοις, ἐκτὸς οὓς' ἀγαλμάτων,

[266] εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμῶν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσοῦχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγοράς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπέυχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἄγνοῖς δόμοις.

[279] στέψω | πρὸ νὰ ὦν, πολε|μίωv | δ' τὰ ἐσθή|ματα|

[280] τοιαῦτ' | ἐπεύ|χου μὴ | φιλο|στόνως | θεοῖς,|

[281] μῆδ' ἐν | ματαί|οις κἀ|γροίς | ποιφύγ|μασιν·|

[282] οὐ γάρ | τι μᾶλ|λον μὴ | φύγῃς | τὸ μόρ|σιμον·|

[283] ἐγὼ | δέ γ' ἄν|δρας ἐξ | ἐμοῖ | σὺν ἐ|βδόμῳ|

[284] ἀντη|ρέτας | ἐχθροῖ|σι τὸν | μέγαν | τρόπον|

[285] εἰς ἐ|πτατει|χεῖς ἐ|ξόδους | τάξω | μολών,|

[286] πρὶν ἄγ|γέλους | σπερχνούς | τε καὶ | ταχυρ|ρόθους|

[287] λόγους | ἰκέ|σθαι καὶ | φλέγειν | χρείας | ὕπο·|

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·|

[289] γείτονες δὲ καρδίας|

[290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος|

[291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών,|

[292] δράκοντας ὥς τις τέκνων|

[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσσευνάτορας|

[294] πάντρομος πελειάς·|

[295] τοῖ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους|

[296] πανδαμεῖ πανομιλεῖ|

[297] στείχουσιν. τί γένωμαι;|

[298] τοῖ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν|

[299] ἰάπτουσι πολίταις|

[300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.|

[301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς|

[302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν|

[303] Καδμογενῇ ῥύεσθε.|

Antistrophe 1

[304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίᾳς πέδον|

[305] τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς|

[306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,|

[307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον|

[308] πωμάτων|

[309] ὅσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαῖαρχος|

[311] Τηθύος τε παῖδες.|

[312] πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι|

[313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω|

[314] πύργων ἀνδρολέτειραν|

[315] κῆρα, ῥίψοπλον ἄταν,|

[316] ἐμβалόντες ἄροισθε|

[317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.|

[318] καὶ πόλεως ῥύτορες ἔστ|
seid
it is

[319] εὐεδροί τε στάθητ'|

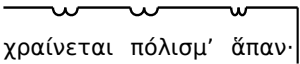
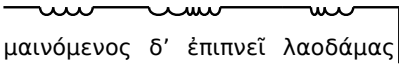
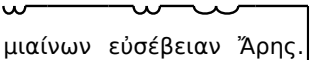
[320] ὀξυγόοις λιταῖσιν.|

Strophe 2

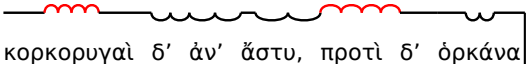
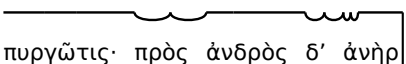
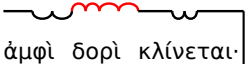
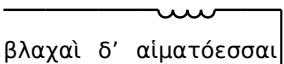
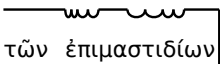
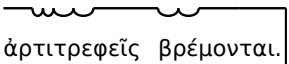
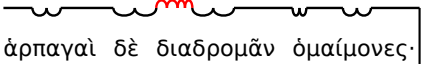
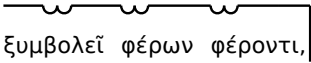
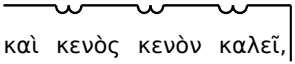
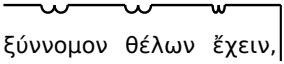
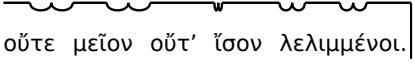
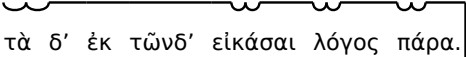
- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὠγυγίαν|
- [322] Αἶδᾱ προΐᾶσαι, δορὸς ἄγραν|
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ|
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν|
- [325] περθομέναν ἀτίμως,|
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,|
- [327] ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς|
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρῥηγνυμένων|
- [329] φαρέων. βοᾶ|
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,|
- [331] λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·|
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ·|

Antistrophe 2

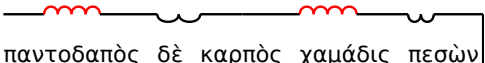
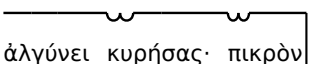

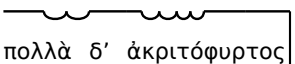
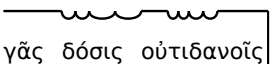
- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἄρτιτρόποις ὠμοδρόποις|
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεΐψαι|
- [335] δωμάτων στυγεράν ὁδόν·|
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω|
- [337] βέλτερά τῶνδε πράσσειν·|
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,|
- [339] ἔ ἔ, δυστυχῇ τε πράσσει·|
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,|
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ|

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μαιίνων εὐσέβειαν Ἴαρης·

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὀρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται·
- [351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὀμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι·
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα·

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλων
- [365] ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὧς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὃ τοι κατόπτῃς, ὧς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθῶ τιν' ἢ μῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπήμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὧς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' ἴσμεν οὐκ ἔῃ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὧς δράκων βοᾷ.
- [382] θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἄσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἄσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοᾷ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἔρων,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὦς κατασθμαίνων μένει,
- [394] ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἑτεοκλῆς]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
- [398] οὐδ' ἔλκοιτο ἅ γίγνεται τὰ σήματα·
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἄσπίδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοΐα τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπὶ νυμῶν,
- [406] καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἐγὼ δὲ Τυδεΐκεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλῶμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
- [411] αἰσchrῶν γὰρ ἄργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
- [413] ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγγχώριος,
- [414] Μελάνιπρος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἵργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἄμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη φόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ἰδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὐτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἥλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὃδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένον
- [425] μείζων, ὃ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν, ἃ μὴ κραίνου τύχη.
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντος φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψαν ἐμποδῶν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν |προσή|κασεν·
- [432] ἔχει |δὲ σῆ|μα γυ|μνὸν ἄν|δρα πυρ|φόρον,
- [433] φλέγει |δὲ λαμ|πὰς διὰ |χερῶν |ὥπλι|σμένη·
- [434] χρυσοῖς |δὲ φω|νεῖ γράμ|μασιν |πρήσω |πόλιν.
- [435] τοιῷ|δε φω|τὶ πέμ|πε— τίς |ξυστή|σεται,
- [436] τίς ἄν|δρα κομ|πάζον|τα μὴ |τρέσας |μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷ|δε κέρ|δει κέρ|δος ἄλ|λο τί|κτεται.
- [438] τῶν τοι |ματαί|ων ἄν|δράσιν |φρονη|μάτων
- [439] ἡ γλῶσ|σ' ἀλη|θὴς γί|γνεται |κατή|γορος·
- [440] Καπανεὺς |δ' ἀπει|λεῖ, δρᾶν |παρε|σκευα|σμένος,
- [441] θεοὺς |ἀτί|ζων, κά|πογυ|μνάζων |στόμα
- [442] χαρᾶ |ματαί|α θνη|τὸς ὦν |εἰς οὐ|ρανὸν
- [443] πέμπει |γεγω|νὰ Ζη|νὶ κυ|μαίνοντ' |ἔπη·
- [444] πέποι|θα δ' αὐ|τῷ ξὺν |δίκη |τὸν πυρ|φόρον
- [445] ἤξειν |κεραυ|νόν, οὐ|δὲν ἐ|ξηκα|σμένον
- [446] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν |τοῖς ἡ|λίου.
- [447] ἀνὴρ |δ' ἐπ' αὐ|τῷ, κεί |στόμαρ|γός ἐστ' |ἄγαν,
- [448] αἶθων |τέτα|κται λῆ|μα, Πολυ|φόντου |βία,
- [449] φερέγ|γυον |φρούρη|μα, προ|στατη|ρίας
- [450] Ἀρτέμ|δος εὐ|νοίαι|σι σύν |τ' ἄλλοις |θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλ|λον ἄλ|λαις ἐν |πύλαις |εἰλη|χότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθου,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ ἔτεό κ' ἔτι τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου ἤδη σεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἅμ' πυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἅσπιδες οὐ σμικρὸν τρόπον.
- [466] ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὥς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωνήν περ τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῆςδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλής]: πέμποιμ' ἂν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ.
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] ὃς οὐ τι μάργων ἱππικῶν φρυγαμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
- [478] ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλῶν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὥς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τῶς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] ἵππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
- [489] ἄλλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἔρῳ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
- [495] ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ξυθεὸς δ' Ἄρει
- [498] βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν θυῖας ὥς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.

- [500] Φόβος | γὰρ ἤ|δη πρὸς | πύλαις | κομπά|ζεται.
- [501] [Ἐτεοκλής]: πρῶτον | μὲν Ὅγ|κα Παλ|λάς, ἥτ' | ἀγγί|πτολις,
- [502] πύλαι|σι γεί|των, ἀν|δρὸς ἐχ|θαίρουσ' | ὕβριν,
- [503] εἴρξει | νεοσ|σῶν ὥς | δράκον|τα δύ|σχιμον·
- [504] Ὑπέρ|βιος | δέ, κεδ|νὸς Οἴ|νοπος | τόκος,
- [505] ἀνὴρ | κατ' ἄν|δρα τοῦ|τον ἠ|ρέθη, | θέλων
- [506] ἐξι|στορῇ|σαι μοῖ|ραν ἐν | χρεῖα | τύχης,
- [507] οὔτ' εἴ|δος οὔ|τε θυ|μὸν οὐδ' | ὅπλων | σχέσιν
- [508] μωμη|τός, Ἐρ|μῆς δ' εὐ|λόγως | ξυνή|γαγεν.
- [509] ἐχθρὸς | γὰρ ἀ|νὴρ ἀν|δρὶ τῷ | ξυστή|σεται,
- [510] ξυνοί|σετον | δὲ πολε|μίους ἐπ' ἄ|σπίδων
- [511] θεοὺς· | ὁ μὲν | γὰρ πύρ|πνοον | Τυφῶν' | ἔχει,
- [512] Ὑπερ|βίῳ | δὲ Ζεὺς | πατὴρ ἐπ' ἄ|σπίδος
- [513] σταδαῖ|ος ἦ|σται, διὰ | χερὸς | βέλος | φλέγων·
- [514] κοῦπω | τις εἴ|δε Ζῆ|νά που | νικώ|μενον.
- [515] τοιά|δε μέν|τοι προ|σφίλει|α δαι|μόνων·
- [516] πρὸς τῶν | κρατούν|των δ' ἐ|σμέν, οἱ | δ' ἦσσω|μένων,
- [517] εἰ Ζεὺς | γε Τυ|φῶ καρ|τερώ|τερος μάχη·
- [518] Ὑπερ|βίῳ | τε πρὸς | λόγον | τοῦ σή|ματος
- [519] εἰκὸς | δὲ πρά|ξιν ἄν|δρας ὧδ' | ἀντι|στάτας,
- [520] σωτὴρ | γένοιτ' | ἂν Ζεὺς | ἐπ' ἄ|σπίδος | τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μάλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἧ μὴν λαπάξειν ἅστου Καδμείων βίᾱ
- [532] Διός· τόδ' αὐτῷ μὴτρὸς ἐξ ὄρεσκούου
- [533] βλάστημα καλὸν ἰππῶρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ·
- [534] στείχει δ' ἱούλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φουούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θορῖ.
- [536] ὁ δ' ὠμόν, οὗτι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκῇ λάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὠμόσιτον προσημεχάνη μένην
- [542] γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
- [544] ὥς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς | κελεύ|θου δ' οὐ | κατα|σχυνεῖν | πόρον,
- [547] ὁ Παρ|θενοπαῖ|ρος Ἄρ|κάς· ὁ δὲ | τοιόσδ' | ἀνὴρ|
- [548] μέτοι|κος, Ἄρ|γει δ' ἐ|κτίνων | καλὰς | τροφάς,
- [549] πύργοις | ἀπει|λεῖ τοῖσδ' | ἃ μὴ | κραῖνοι | θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ | τύχοι|εν ὧν | φρονοῦ|σι πρὸς | θεῶν,
- [551] αὐτοῖς | ἐκεῖ|νοις ἀνο|σίοις | κομπά|σμασιν·
- [552] ἧ τᾶν | πανώ|λεις παγ|κάκως | τ' ὀλοί|ατο.
- [553] ἔστιν | δὲ καὶ | τῷδ', ὃν | λέγεις | τὸν Ἄρ|κάδα,
- [554] ἀνὴρ | ἄκομ|πος, χεῖρ | δ' ὀρᾷ | τὸ δρᾶ|σιμον,
- [555] Ἄκτωρ | ἀδελ|φὸς τοῦ | πάρος | λελεγ|μένου·
- [556] ὃς οὐκ | ἐά|σει γλῶσ|σαν ἐργ|μάτων | ἄτερ
- [557] ἔσω | πυλῶν | ῥέου|σαν ἀλ|δαίνειν | κακά,
- [558] οὐδ' εἰ|σαμεῖ|ψαι θη|ρὸς ἐχ|θίστου | δάκους|
- [559] εἰκὼ | φέρον|τα πολε|μίας | ἐπ' ἀ|σπίδος·
- [560] ἧ ἔξω|θεν εἴ|σω τῷ | φέρον|τι μέμ|ψεται,
- [561] πυκνοῦ | κροτη|σμοῦ τυγ|χάνουσ' | ὑπὸ | πτόλιν.
- [562] θεῶν | θελόν|των τᾶν | ἀλη|θεύσαιμ' | ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσῃ
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον | λέγοιμ' | ἄν ἄν|δρα σω|φρονέ|στατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
[570] Ὅμολωσίην δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
[571] κακοῖσι βάζει πολὺν Τυδέως βίαν·
[572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
[573] μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
[574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
[575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
[576] καὶ τὸν σὸν αὖθις προσθροῶν ὁμόσπορον,
[577] ἔξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
[578] δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατοῦμενος,
[579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἕπος διὰ στόμα·
[580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
[581] καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
[582] πόλιν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
[583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
[584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
[585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
[586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
[587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
[588] μάντις κεκευθὼς πολέμιας ὑπὸ χθονός.
[589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
[590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκήλως ἔχων
[591] πάγχαλκον ἤϋδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλάστανει βουλευέματα.
- [595] τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθούς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινώ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλής]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
- [602] ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινι
- [604] ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν
- [606] ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ | μὲν οὖν | σφε μηδὲ | προ|σβαλεῖν | πύλαις |
- [616] οὐχ ὥς | ἄθυ|μος οὐδὲ | λή|ματος | κάκῃ, |
- [617] ἀλλ' οἷ | δὲν ὥς | σφε χρὴ | τελευ|τῆσαι | μάχη, |
- [618] εἰ καρ|πὸς ἔ|σται θε|σφάτοι|σι Λο|ξίου· |
- [619] φιλεῖ | δὲ σι|γᾶν ἢ | λέγειν | τὰ καί|ρια. |
- [620] ὅμως | δ' ἐπ' αὐ|τῷ φῶ|τα, Λα|σθένους | βίαν, |
- [621] ἐχθρό|ξενον | πυλω|ρὸν ἀν|τιτά|ξομεν, |
- [622] γέρον|τα τὸν | νοῦν, σάρ|κα δ' ἡ|βῶσαν | φύει, |
- [623] ποδῶ|κες ὅμ|μα, χεῖ|ρα δ' οὐ | βραδύ|νεται |
- [624] παρ' ἀ|σπίδος | γυμνω|θὲν ἀρ|πάσαι | δόρυ. |
- [625] θεοῦ | δὲ δῶ|ρὸν ἔ|στιν εὐ|τυχεῖν | βροτούς. |
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς |
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ, |
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς |
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν |
- [630] Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ. |
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔ|βδομον | δὴ τόνδ' | ἐφ' ἐ|βδόμαις | πύλαις |
- [632] λέξω, | τὸν αὐ|τοῦ σοῦ | κασί|γνητον, | πόλει |
- [633] οἷας | ἀρᾶ|ται καὶ | κατεύ|χεται | τύχας· |
- [634] πύργοις | ἐπεμ|βάς κά|πικη|ρυχθεῖς | χθονί, |
- [635] ἀλώ|σιμον | παιᾶν' | ἐπε|ξιακ|χάσας, |
- [636] σοὶ ξυμ|φέρει|σθαι καὶ | κτανὼν | θανεῖν | πέλας, |
- [637] ἢ ζῶντ' | ἀτι|μαστῇ|ρα τῶς | ἀνδρη|λάτην |

- [638] φυγῇ | τὸν αὐτὸν τόνδε | τεῖσασθαι | τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' | αὐτεῖ καὶ | θεοὺς | γενεθλίους |
- [640] καλεῖ | πατρῶας γῆς | ἐποπτήρας | λιτῶν |
- [641] τῶν ὧν | γενέσθαι | πάγχυ | Πολυνείκους | βία.
- [642] ἔχει | δὲ καὶ νοπηγὲς | εὐκυκλον | σάκος |
- [643] διπλοῦν | τε σῆμα | προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον | γὰρ ἄνδρα | τευχιστὴν | ἰδεῖν |
- [645] ἄγει | γυνή | τις σωφρόνως | ἡγουμένη.
- [646] Δίκη | δ' ἄρ' εἰναί φησιν, | ὥς | τὰ γράμματα |
- [647] λέγει | κατὰξω δ' ἄνδρα | τόνδε καὶ | πόλιν |
- [648] ἔξει | πατρῶων δωμάτων | τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' | ἐκείνων ἐστὶ τὰ | ξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι | τίνα | πέμπειν | δοκεῖ.
- [651] ὥς οὐ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε | κηρυκευμάτων |
- [652] μέμψη, | σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι | ναυκληρεῖν | πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές | τε καὶ θεῶν | μέγα | στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἄμδν | Οἰδίπου | γένος.
- [655] ὦμοι, | πατρὸς | δὴ νῦν | ἀραὶ | τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐτε κλαίειν οὐτ' | ὀδύρεσθαι | πρέπει,
- [657] μὴ καὶ | τεκνωθῇ | δυσφορώτερος | γόος.
- [658] ἐπώνυμω | δὲ κάρτα, | Πολυνείκει | λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα | τοῦπίσημ' | ὅποι | τελεῖ,
- [660] εἴ νιν | κατὰξει | χρυσότευκτα | γράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκεῖνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὐτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενέειου ξυλλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο.
- [668] οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
- [669] οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἧ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθὼς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδίκωτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἄργεῖοισι Καδμείους ἄλῃς
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἑτεοκλής]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνῃς ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ καὶ σχρῶν οὐτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς|
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'|
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν·
 [689] [Ἑτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἵτω κατ' οὖρον κύμα Κωκυτοῦ λαχόν·
 [691] Φοίβῳ στύγῃ θέν πᾶν τὸ Λαΐου γένος·
 [692] [Χορός]: ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει|
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν|
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ·
 [695] [Ἑτεοκλής]: φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατὴρς τάλαιν' ἀρὰ|
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου·
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ|
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες οὐκ|
 [700] εἶσι δόμων Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν|
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἑτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

[705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων|

[706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλ|λακτὸς|

[707] ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ|

[708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ·|

[709] [Ἐτεοκλής]: ἐξέ|ζεσεν |γὰρ Οἰ|δίπου |κατεύγ|ματα·|

[710] ἄγαν |δ' ἀλη|θεῖς ἐνυ|πνίων |φαντα|σμάτων|

[711] ὄψεις, |πατρῶ|ων χρη|μάτων |δατή|ριοι·|

[712] [Χορός]: πιθοῦ |γυναι|ξί, καί|περ οὐ |στέργων |ὅμως·|

[713] [Ἐτεοκλής]: λέγοιτ' |ἂν ὦν |ἄνη |τις· οὐ|δὲ χρή |μακράν·|

[714] [Χορός]: μὴ |'λθης |όδοὺς |σὺ τάσδ' |ἐφ' ἐ|βδόμαις |πύλαις·|

[715] [Ἐτεοκλής]: τεθηγ|μένον |τοί μ' οὐκ |ἀπαμ|βλυνεῖς |λόγῳ·|

[716] [Χορός]: νίκην |γε μέν|τοι καὶ |κακὴν |τιμᾶ |θεός·|

[717] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἄνδρ' |ὀπλί|την τοῦ|το χρή |στέργειν |ἔπος·|

[718] [Χορός]: ἀλλ' αὐ|τάδε|λφον αἰ|μα δρέ|ψασθαι |θέλεις·|

[719] [Ἐτεοκλής]: θεῶν |διδόν|των οὐκ |ἂν ἐκ|φύγοις |κακά·|

Strophe 1

[720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον|

[721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,|

[722] παναλαθῇ κακόμαντιν|

[723] πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν|

[724] τελέσαι τὰς περιθύμους|

[725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·|

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅποσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πῖη μελαμπαγὲς αἶμα φοῖνιον,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῇ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἔς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λάιος

[746] βίᾱ, τρὶς εἰπόντος ἐν|
 [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις|
 [749] θνᾶσκοντα γέννας ἄτερ σῶζειν πόλιν,|

Strophe 3

[750] [Χορός]: κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν|
 [751] ἐγένετο μὲν μόρον αὐτῷ,|
 [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,|
 [753] ὅστε ματρὸς ἀγνάν|
 [754] σπείρας ἄρουραν, ἔν' ἐτράφη,|
 [755] ῥίζαν αἱματόεσσαν|
 [756] ἔτλα· παράνοια συνᾶγε|
 [757] νυμφίους φρενώλεις. |

Antistrophe 3

[758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·|
 [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει|
 [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμνῳ|
 [761] πόλεως καχλάζει. |
 [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου|
 [763] τείνει, πύργος ἐν εὐρεῖ. |
 [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι|
 [765] μὴ πόλις δαμασθῇ. |

Strophe 4

[766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν
[767] βαρεῖται καταλλαγαί·
[768] τὰ δ' ὅλο' οὐ παρέρχεται.
[769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
[770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
[771] ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
[773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
[774] πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,
[775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
[776] τὰν ἀρπαξάνδραν
[777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

[778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἄρτίφρων
[779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
[780] γάμων, ἐπ' ἅλγει δυσφορῶν
[781] μαινομένα κραδίᾳ
[782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
[783] πατροφόνω χερὶ τῶν
[784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] ἐφῆ|κεν ἐπὶ|κότους τροφᾶς,
- [787] αἰᾶ|, πικρο|γλώσσους ἄρας,
- [788] καί σφε σιδαρονόμῳ
- [789] διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέση καμψίπους Ἑρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις|πέφευ|γεν ἦ|δε δού|λιον ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἄν|δρῶν ὁ|βρίμων κομπά|σματα·
- [795] πόλις|δ' ἐν εὐ|δίᾳ|τε καὶ κλυδω|νίου
- [796] πολλὰ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ ἐδέ|ξατο.
- [797] στέγει|δὲ πύρ|γος, καὶ πύ|λας φερεγ|γύοις
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·
- [799] καλῶς|ἔχει|τὰ πλεῖ|στ', ἐν ἔξ|πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας ὁ|σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης
- [801] ἄναξ|Ἀπόλ|λων εἴ|λετ', Οἰ|δίπου γένει
- [802] κραίνων|παλαι|ὰς Λα|ΐου δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον πόλει|πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις|σέσω|σται· βασι|λέες δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνας; τί δ' εἴ|πας; παρα|φρονῶ|φόβῳ λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν ἄ|κου|σον· Οἰ|δίπου τόκοι

[807] [Χορός]: οἷ | γῶ | τάλαι | να, μάν | τις εἰ | μὶ τῶν | κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: οὐδ' | ἀμ | φιλέ | κτως μὴν | κατε | σποδη | μένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖ | θι κεῖ | σθον; βαρέ | α δ' οὖν | ὅμως | φράσσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες | τεθνῶ | σιν ἐκ | χερῶν | αὐτο | κτόνων.

[811] [Χορός]: οὕτως | ἀδελ | φαῖς χερ | σὶν ἢ | ναίρονθ' | ἅμα;

[812] οὕτως | ὁ δαί | μων κοι | νὸς ἦν | ἀμφοῖν | ἄγαν.

[813] αὐτὸς | δ' ἀνα | λοῖ δῆ | τα δύ | σποτμον | γένος.

[814] τοιαῦ | τα χαί | ρειν καὶ | δακρύ | εσθαι | πάρα.

[815] πόλιν | μὲν εὖ | πράσσου | σαν, οἱ | δ' ἐπι | στάται,

[816] δισσῶ | στρατη | γῶ, διέ | λαχον | σφυρη | λάτῳ

[817] Σκύθη | σιδή | ρῳ κτη | μάτων | παμπη | σίαν.

[818] ἔξου | σι δ' ἦν | λάβω | σιν ἐν | ταφῇ | χθονός,

[819] πατὴρ | κατ' εὐ | χᾶς δυ | σπότη | μως φο | ροῦ | μένοι.

[820] [πόλις | σέσω | σται· βασι | λέοιν | δ' ὁμο | σπόροι]

[821] πέπω | κεν αἶ | μά γαῖ' | ὑπ' ἄλ | λήλων | φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὦ | μεγά | λε Ζεῦ | καὶ πολι | οὔχοι

[823] δαίμονες, | οἱ δὲ | Κάδμου | πύργους

[824] τούσδε | ῥύ | εσθε,

[825] πότερον | χαίρω | κάπολο | λύξω

[826] πόλεως | ἀσινεῖ | σωτῇ | ρι.

[827] ἢ τοὺς | μογεροὺς | καὶ δυσ | δαίμονας

[830] ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμάρ|χους;

[831] οἱ δῆτ' | ὀρθῶς | κατ' ἐπω|νυμῖαν|

[832] καὶ πολυ|νεικεῖς|

[832b] ὥλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοί|α.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὦ μέ|λαινα | καὶ τε|λεία | γένεος | Οἰδί|που τ' ἀρά,

[834] κακόν | με καρ|δίαν | τι περι|πίτνει | κρύος.

[835] ἔτευξα τύμβω μέλος|

[836] Θυιᾶς αἱματοσταγεῖς|

[837] νεκροὺς | κλύου|σα δυ|σμήρως|

[838] θανόν|τας· ἧ | δύσορ|νις ἄ||δε|

[839] ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἐξέ|πραξεν, | οὐδ' ἄ|πειπεν | πατρόθεν | εὐκταί|α φάτις·

[842] βουλαὶ | δ' ἄπι|στοι Λα|ίου | διήρ|κεσαν.

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·|

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ἰὼ | πολύ|στονοι, | τόδ' ἡρ||γάσασθ|

[846] ' ἄπι|στον· ἧλ|θε δ' αἰ||ακτᾶ|
Unglaubliches·
unbelievable·

[847] πῆματ' οὐ λόγῳ·|

[848] τάδ' αὐ|τόδη|λα, προὔ|πτος ἀγ|γέλου | λόγος·|

[849] διπλαῖν | μερί|μναιν | διδύ|μα νῦν | ὀρῶ | κακά,

[850] αὐτοφόνονα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;

[852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;

[854] ἀλλὰ γόνων, ὦ φίλοι, κατ' οὔρον

[855] ἔρесьσέτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν

[856] πίτυλον, ὃς αἰέν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται

[857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,

[858] τὰν ἀστιβῆ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον

[860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

[861] ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος

[862] πικρὸν Ἄντιγόνη τ' ἡδ' Ἰσμήνη,

[863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως

[864] οἴμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων

[865] στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.

[866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης

[867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος

[868] ἰαχεῖν Αἰίδατ'

[870] ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

[871] δυσάδελφόταται πασῶν ὀπόσαι

[872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

[873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

[874] μὴ κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Strophe 2

[875] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
[876] φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
[877] δόμους πατρώους ἐλόντες
[878] μέλεοι σὺν αἰχμᾶ.
[879] μέλεοι δῆθ' οἷ μελέους θανάτους
[880] εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

[881] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δωμάτων
[882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
[883] ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε
[885] σὺν σιδάρω.
[886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
[887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

[888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
[889] τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων
[890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zelee ost]
[892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
[893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
[895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
[896] σώμασιν πεπλαγμένους,

[897] ἀναυδάτῳ μένει|
[898] ἀραΐῳ τ' ἐκ πατρὸς|
[899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

[900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,|
[901] στένουσι πύργοι, στένει|
[902] πέδον φίλανδρον· μένει|
[903] κτέανα δ' ἐπιγόνους,|
[904] δι' ὧν αἰνομόροις,|
[905] δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος. |
[907] ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι|
[908] κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. |
[909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ|
[909b] ἀμεμφεῖα φίλοις,|
[910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Strophe 4

[911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,|
[912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,|
[913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;|
[914] τάφων πατρώων λαχαί. |
[915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς|
[916] προπέμπει δαΐκτῆρ

[917] γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 [918] δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής,
 [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 [920] φρενός, ἃ κλαιομένας μου
 [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιιν.

Antistrophe 4

[922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 [923] ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 [924] ξένων τε πάντων στίχας
 [925] πολυφθόρους ἐν δαί.
 [926] δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα
 [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
 [928] ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
 [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
 [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ'
 [931] ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλλοφόνους
 [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

[933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
 [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
 [935] ἔριδι μαινομένα,
 [936] νείκεος ἐν τελευτᾷ.

[937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ|

[938] ζόα φονορύτῳ|

[939] μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι·|

[940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος|

[941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς|

[942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων|

[943] κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν πατρώων|

[944] τιθείς ἀλαθῆ·|

Antistrophe 5

[945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλαιοι|

[946] διοδότων ἀχθέων·|

[947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς|

[948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται·|

[949] ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες|

[950] πόνοισι γενεάν·|

[951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν|

[952] Ἄραϊ τὸν ὄξυν νόμον, τετραμμένου|

[953] παντρόπῳ φυγᾷ γένους·|

[954] ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,|

[955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας|

[956] ἔληξε δαίμων·|

[957] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών·|

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἴτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[966b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ἰσμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάνδυσ τε σύ.

[970] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ξφθισο.

[972] [Ἰσμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾷ δ' ὀρᾷν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ἰσμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἑρινύς, ἧ μεγασθενής τις εἴ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[980b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ξ̣δει̣ ξ̣εν̣ ἐκ̣ φυγᾶς̣ ἐμοί̣.

[983] [Ἀντιγόνη]: οὐδ' ἴκεθ' ὥς̣ κατέκτανεν̣.

[984] [Ισμήνη]: σωθεῖς̣ δὲ̣ πνεῦμ' ἀπώλεσεν̣.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὤλεσε̣ δῆτ' ἄγαν̣

[986] [Ισμήνη]: καὶ̣ τὸν̣ ἐνόσφισεν̣.

[987] τάλαν̣ πάθος̣.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα̣ κήδε' ὁμαίμονα̣.

[990] [Ισμήνη]: δίυγρα̣ τριπάλτων̣ πημάτων̣.

[991] [Χορός]: ἰὼ̣ Μοῖρα̣ βαρυδότειρα̣ μογερά̣, πότνια̣ τ' Οἰδίπου̣ σκιά̣,

[993] μέλαιν' Ἑρινύς̣, ἧ̣ μεγασθενής̣ τις̣ εἴ̣.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ̣ τοί̣ νιν̣ οἴσθα̣ διαπερῶν—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ̣ δ' οὐδὲν̣ ὕστερος̣ μαθῶν—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ̣ κατῆλθες̣ ἐς̣ πόλιν̣,

[997] [Ισμήνη]: δορός̣ γε̣ τῷδ' ἀντηρέτας̣.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὅλοα̣ λέγειν̣.

[999] [Ισμήνη]: ὅλοα̣ δ' ὀρᾶν̣.

[1000] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ̣ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ἰὼ̣ κακὰ—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι̣ καὶ̣ χθονί̣.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ̣ πάντων̣ δ' ἐμοί̣.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ̣ τὸ̣ πρόσω̣ γ' ἐμοί̣.

[1005] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτᾱ.

[1008] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

[1009] [Ἰσμήνη]: ἰὼ, ὅπου σ τι τιμῶτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

[1012] δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.

[1013] Ἔτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

[1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται

[1024] θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὁξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφεθάρψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψας' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπiston τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγὰρ θέλουσ' ἅκοντι κοινῶναι κακῶν
- [1040] ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δήμος ἐκφυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθαπτος δ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

[1058] ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρὴ γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπενέπω δ' ἐγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἑρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίνειν

[1065] μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εἶσιν· τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω | τι ^{etwas} πόλις | καὶ μὴ | δράτω |
something

[1073] τοὺς κλαί|οντας | Πολυνεί|κη.

[1074] ἡμεῖς | μὲν ἴμεν | καὶ συν|θάψομεν |

[1075] αἶδε προ|πομποί. | καὶ γὰρ | γενεᾷ |

[1076] κοινὸν | τόδ' ἄχος, | καὶ πόλις | ἄλλως |

[1077] ἄλλοτ' ἐ|παινεῖ | τὰ δίκαι|α.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς | δ' ἅμα τῷδ', | ὥσπερ | τε πόλις |

[1079] καὶ τὸ δι|καιον | ξυνεπαι|νεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ | μάκαρας | καὶ Διὸς | ἰσχὺν |

[1081] ὅδε Καδ|μείων | ἦρυ|ξε πόλιν |

[1082] μὴ | 'νατρα|πῆναι | μηδ' ἀλ|λοδαπῶ |

[1083] κύματι | φωτῶν |

[1084] κατακλυ|σθῆναι | τὰ μάλι|στα.